

posebej poudariti, da so udarjeni kraji najhujše prizadeti glede živinoreje. Lani je bilo pomanjkanje krme, letos pa je po tej toči sploh ne bo, ker je seno zbito v zemljo, da si trava niti do otave ne bo opomogla.

Prebivalstvo naših najlepših krajev proti severni meji je obupano in nujno potrebno

pomoči, ki bi pa morala biti izdatna in predvsem pravočasna.

O strašni vremenski nesreči sta bila koj obveščena banska uprava in okrajno načelstvo Maribor levi breg, da ukreneta potrebno in najbolj oškodovanim takoj priskočita na pomoč.

Po svetu

Novi romunski zunanji minister. Romunski zunanji minister Gafencu je 1. junija odstopil iz zdravstvenih razlogov. Na njegovo mesto je bil imenovan dosedanji prometni minister Gigurcu, za prometnega ministra pa dosedanji glavni ravnatelj romunskih državnih železnic inženir Makoves. Novi zunanji minister Gigurcu pripada narodnemu protijudovskemu pokretu in je velik prijatelj Nemčije. Izpremembra v romunskem zunanjem ministrstvu ne pomenja nove smeri v zunanji politiki, ki bo postala popolnoma ista, kakor je bila doslej.

Francozi molijo. Stiska domovine je velika, zato se francosko ljudstvo trumoma zbira v cerkvah, da izprosi domovini pomoč od Boga. Vršijo se javne službe božje, ki se jih ljudstvo udeležuje v velikih množinah. Zlasti mladina se obrača v gorečih molitvah do Boga. Poročali smo že, da se je take javne božje službe udeležil predsednik francoske republike Lebrun. Udeležila sta se molitvene

prirejitve v veličastni cerkvi Matere božje predsednik vlade Reynaud, zunanji minister Daladier, generali, ki niso zaposleni na bojišču, itd. Posebno prisrčna in ganljiva je bila molitvena pobožnost pri grobu sv. Genovefe, varuhinje Francije (umrla 512 v Parizu), ki je pokazala svojo čudovito moč in pomoč za časa vpada Hunov v Francijo leta 451. Parižani imajo v to svojo svetnico veliko zaupanje. Kadar je stiska največja, ponesejo njene svete ostanke v procesiji po pariških ulicah. To se je po dolgem času pretekli mesec zopet zgodilo. Hrib, na katerem stoji cerkev z grobom sv. Genovefe, je kar odmeval od molitev stotisočih, ki so ga od vseh strani obsuli in dolge ure na glas molili. Molitve vplivajo na ljudstvo pomirjevalno ter vzbujajo zaupanje in pogum.

Svetnica, krščena od očeta. Dne 2. maja je papež Pij XII. proglasil za svetnico sestro Marijo Evfrazijo Pelletier, ustanoviteljico reda sester Dobrega pastirja. Življenje te svet-

Vsi, ki potujete, ne pozabite na novi vozni red

veljaven od 19. maja 1940!

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor - Ptuj

nice je poteklo v molitvi, delu in borbi. Premagati je morala mnogo, mnogo težav. Začele so se te težave že ob njenem rojstvu. Rojena je bila leta 1796. v času, ko je v Franciji divjala revolucija, ki se je začela leta 1789. Katoliški duhovniki in katoliški veri zvesti laiki so na tisoče končali svoje življenje kot mučeniki pod rabljevo sekiro. Javna služba božja je bila prepovedana. Takrat je prišla Marija Pelletier na svet. Ker ni bilo nobenega katoliškega duhovnika, da bi novo rojeno dete krstil, je to storil lastni oče. Kdo bi si takrat mogel misliti, da bo iz tega slabotnega, v sili krščenega otroka vzrastla velika svetnica katoliške Cerkve?

Maršal Rudolf Graziani, šef italijanskega generalnega štaba

General Henrik Gulsan, poveljnik švicarske vojske

Švicarski zvezni predsednik Pilet-Golaz pri pregledovanju vojske

Radi vojne je bilo na Holandskem mnogo ribičev ob kruh in zaslužek.

»Potem je vse prav. Če boš ti z menoj, bodo jeziki kmalu utihnili.«

»Kako misliš, Jurij?«

»Po vsem šentanelu jezika, da sva si midva navzkriž, da sva kakor pes pa mačka. Ljudje seveda so veseli, da imajo koga obirati. To veselje jim morava skaziti. Ali mi hočeš pomagati?«

»Pa še kako rada! Povej, kaj naj storim!«

»Z menoj moraš držati v vsem in povsod. Tako bodo ljudje spoznali, da sva enega srca in enih misli.«

»Da, to naj ljudje spoznajo!«

»Pa ne bodo verjeli, če hodiš ti svoja pota.«

»Kakšna pota, Jurij?« se je zdržnila.

»Najprej — najprej,« je začel nerodno, »najprej: pot v cerkev... Jaz ne hodim več v cerkev, ker mi je to pod častjo... Ti pa venomer letaš tja — še celo ob delavnih.«

»Za božjo voljo, Jurij, tega mi vendar ne moreš zameriti.«

»Če me imaš res rada, moraš tudi ti opustiti cerkvanje,« ji je povedal naravnost.

»Za Krščovo deli,« je žena zavpila, »ali si upaš kaj takega zahtevati?«

»Ali si ti upaš reči na mojo besedo: ne?«

»Je huda nesreča, da ti svoje nedeljske dolžnosti ne izpolnjuješ; zdaj pa bi jo naj še jaz opustila, kaj?«

»Prva dolžnost, ki jo žena ima, je ta, da je svojemu

možu pokorna, da tega spoštuje, da s tem drži v dobrem in hudem. To si mi pred oltarjem obljubila.«

»Najprej moram Boga poslušati.«

»Boga jaz tudi poslušam. Ti pa poslušaj fajmoštra, ta pa je moj najhujši sovražnik.«

»Za sveto voljo, nehaj že s to prazno besedo! Fajmošter mislijo le dobro.«

»Ha, kako dobro misli, to imam črno na belem v žepu. Na, le poglej!«

Vrgel ji je župnikovo pismo na mizo, zraven ga je spet streslo po vsem telesu, taka jeza ga je imela. Tilka je naglo preletela z očmi pismo in ga vrnila, češ:

»V tem pismu ni vendar čisto nič, kar bi te moglo užaliti. Opominjajo te, zraven pa dobro mislijo.«

»Tako, tako, to si ti našla v pismu? Kaj več pa ne, ha? Tega nisi videla, da sem brez poštenja, da sem slab gospodar, da nisem vreden spoštovanja.«

»Ali se ti meša?«

»Meša se tebi... Jaz že davno vem, kdo ljudi proti meni hujska: nihče drug ko fajmošter. Še naju bi rad razdvojil in hoče še tebe proti meni nahujskati. Prav zaradi tega morava biti eden za drugega, naj vidi, da med naju ne bo prepira zasejal.«

»Moj Bog, saj vse to ni res; krivico delaš gospodu.«

»Kaj, ti ga zagovarjaš? Mojega sovražnika? Zdaj

kor mlademu vojaku veselo presenečenje.

Igralnica v zaklonišču. Angleški list »Daily Mail« poroča o dogodku, ki priča, kako si znajo temni elementi pomagati tudi v današnjih časih in kako znajo tudi zaklonišča pretvoriti v torišča, kjer lahko žive sleparsko življenje. Londonska policija je opazila, da vlada okoli nekega zaklonišča nenavadno živahen promet. Ljudje so prihajali in odhajali tudi v takih časih, ko ni bilo zatemnitve in letalskih napadov. Pred zakloniščem je sicer hodil običajni čuvar, ki pa se ni mnogo brigal, kaj delajo in česa iščejo ljudje v zaklonišču. Naposled so stražniki nekega dne obkolili zaklonišče in ravno pravi čas se preprečili čuvarju, da ni